

See it , Stop it: Herkenning en melding van kindermishandeling door tandartsen en mondhygiënisten met behulp van de nieuwe meldcode kindermishandeling

Charlotte Pasveer & Ellen van der Vlerk, Mondzorgkunde, Hogeschool Utrecht

Inleiding
Sinds 1 januari 2019 is elke mondzorgprofessional wettelijk verplicht om vermoedens van kindermishandeling te melden middels de nieuwe meldcode voor kindermishandeling ontwikkeld door de Rijksoverheid (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, 2018).

Onderzoeksvraag
Hoe gaan tandartsen en mondhygiënisten om met de nieuwe meldcode kindermishandeling?

Deelvragen
In het onderzoek zijn vier deelvragen opgesteld gericht op de kennis, implementatie, bereikbaarheid en de rol van de mondzorgverlener.

Doelstelling
Het doel van dit onderzoek is om te achterhalen hoe de ervaringen zijn van tandartsen en mondhygiënisten omtrent de nieuwe meldcode kindermishandeling.

Relevantie
Het onderzoek is praktisch relevant voor tandartsen en mondhygiënisten die kinderen tot 18 jaar behandelen.

Materiaal & Methode

Onderzoeksmethode

- Beschrijvend kwalitatief onderzoek

Populatie

- Tandartsen en mondhygiënisten werkzaam in Nederland
- Werkzaam met kinderen tot en met 18 jaar
- Minimaal 2 jaar werkervaring

Steekproef

- Doelgerichte gelegenheidssteekproef (Zwieten & Willems, 2004)

Dataverzameling

- Semi-gestructureerde interviews op basis van een topiclijst

Datapreparatie

- Woordelijk getranscribeerd

Data-analyse

- VCL media player
- Open, axiaal en selectief gecodeerd
- Gebruik gemaakt van de kwaliteitscriteria van trustworthiness (Bryman, 2008)

Resultaten

Uit het onderzoek is gebleken dat tandartsen en mondhygiënisten zichzelf een belangrijke rol zien spelen bij het herkennen en melden van kindermishandeling.

Zes van de acht mondzorgprofessionals zijn nauwelijks tot niet geïnformeerd over het herkennen en melden van kindermishandeling gedurende de studie.

De protocollen betreffende kindermishandeling zijn door zowel de tandartsen als de mondhygiënisten niet doorgenomen of ingelezen. Drie van de acht mondzorgprofessionals weet dat dit protocol aanwezig is in de praktijk waar zij werkzaam zijn.

Bij- of nascholing wordt door alle vier de tandartsen als niet nodig ervaren, omdat dit te veel tijd zou kosten. Mondhygiënisten bleken wel enthousiast te zijn over bij- en nascholing

Het merendeel van de participanten is niet op de hoogte van een protocol betreffende kindermishandeling.

Discussie & Aanbevelingen

Positieve punten	Verbeterpunten
Topiclijst	Membercheck
Kwaliteitscriteria trustworthiness	Vaste interviewstijl
	Ervaring onderzoekers

Tabel 1: beoordeling onderzoek

Aanbevelingen

- Tijdens de studie meer aandacht besteden aan kindermishandeling.
- Verplichte bijscholing volgen
- Bijscholing aanbieden in diverse vormen bijvoorbeeld e-learning of medische BHV.

Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat zowel tandartsen als mondhygiënisten weinig ervaring hebben met het herkennen van kindermishandeling en het lastig vinden dit te melden. Ook hebben zij geen kennis van de nieuwe meldcode kindermishandeling en wordt de meldcode niet geïmplementeerd in de praktijk.

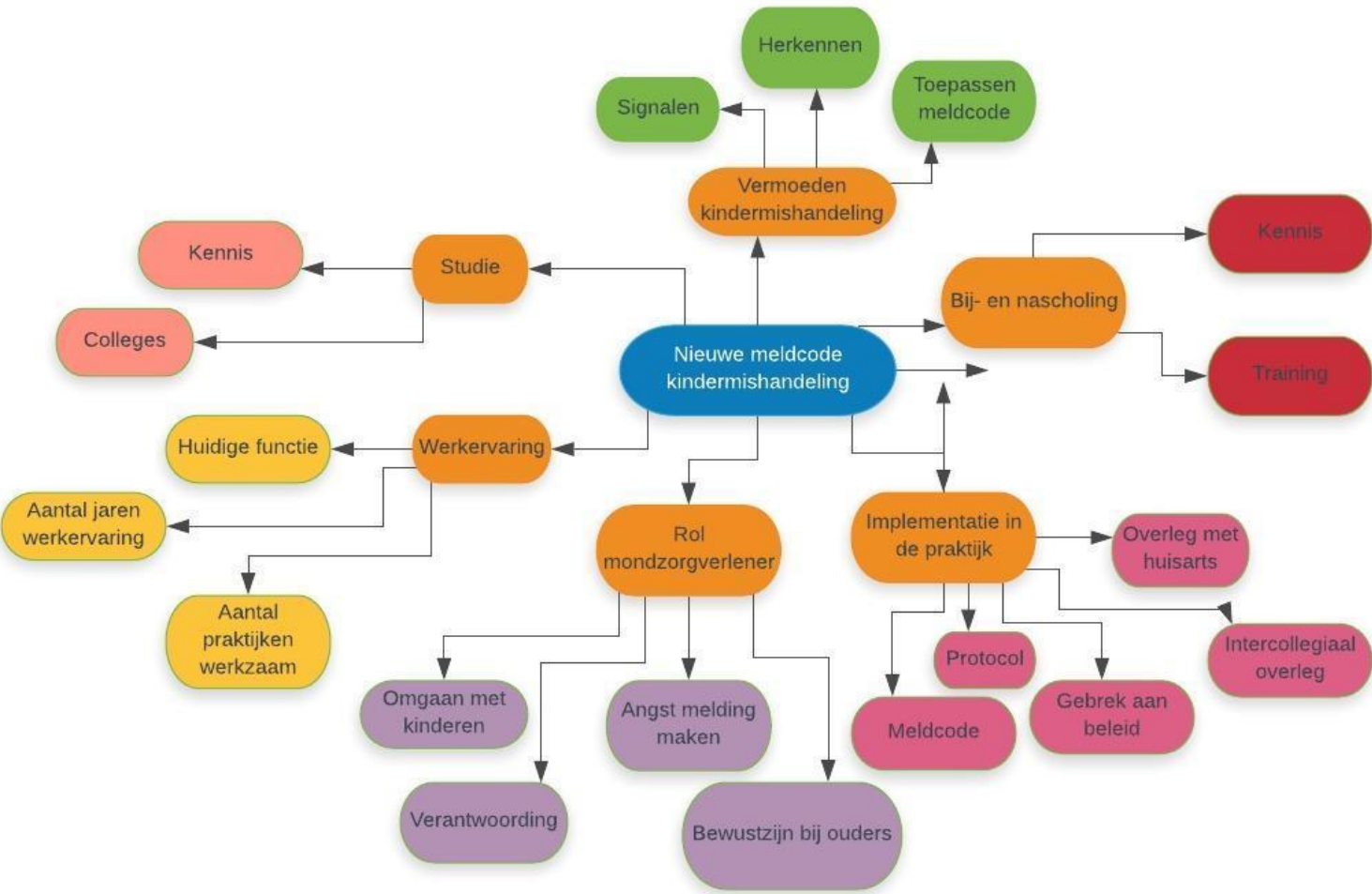
Referenties

Baarda, B. (2014). *Dit is onderzoek! Handleiding voor kwantitatief en kwalitatief onderzoek* (2e ed.). Groningen/Houten, Nederland: Noordhoff.

Bryman, A., Becker, S., & Sempik, J. (2008). Quality criteria for quantitative, qualitative and mixed methods research: A view from social policy. *International Journal of Social Research Methodology*, 11(4), 261-276.

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. (2018, 13 augustus). Meldcode Huiselijk geweld en kindermishandeling. Geraadpleegd op 15 februari 2019, van <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/huiselijk-geweld/meldcode>

van Zwieten, M., & Willems, D. (2004). Waardering van kwalitatief onderzoek. *Huisarts en wetenschap*, 47(13), 38-43.

Figuur 1: mindmap axiaal coderen